

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/122/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413228329
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4413228329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko F. W., o zaplatenie 3.436,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 3. decembra 2015 č.k. 4C/334/2015-43, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3,51 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 20.11.2013 do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 8,76 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 02.03.2011 do 19.11.2013.
- II. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa sumy 124,79 eura rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.405,46 eura s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 20.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania sumou 539,06 eura k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 1 ods. 1 až 8, § 2, § 4 ods. 2 písm. a), i), § 9 zákona č. 129//2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinným k 07.04.2010. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobný nárok je čiastočne dôvodný. Považoval za preukázané, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zistil, že zmluva neobsahovala náležitosti tak, ako to vyžaduje § 4 ods. 2) písm. a) a i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto ju považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý prestal splácať. Z predložených listinných dôkazov zistil, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (14.02.2011) čerpal úver vo výške 3.000 eur a zaplatil sumu 594,54 eura. Na základe tohto zistenia priznal žalobcovi sumu istiny 2.405 eur. Konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením úveru k 19.11.2013. Mal za to, že žalobcovi prináleží úrok nasledujúci deň po tomto dni podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Sadzbu úroku z omeškania posudzoval podľa vyhlášky č. 87/1995 Zb. a na základe toho priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z priznanej sumy od 20.11.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnenej istiny a úroku z omeškania žalobu zamietol. K zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania uviedol, že žalobca si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy

3.386,84 eura od 20.11.2013, čo v prepočte vychádza 8,76 % ročne. Konštatoval, že úroková sadzba ECB ku dňu omeškania bola 0,25 % a žalobca má nárok na takýto úrok zvýšený o 5 percentuálnych bodov. Preto má žalobca nárok len na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP, tak, že žalobcovi priznal ich náhradu v sume 539,06 eura, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 206 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 333,46 eura, za dva úkony právnej pomoci po 131,13 eura (prevzatie, príprava, podanie návrhu) + 2x režijný paušál po 7,81 eura + 20% DPH, pretože žalobca mal v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti.

2. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zmenil a priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % zo súdom priznanej sumy od 02.03.2011 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že má nárok na úrok z omeškania od 02.03.2011 a nie od podania žaloby, pričom k tomuto dňu bol zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3,51 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 20.11.2013 do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 8,76 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 02.03.2011 do 19.11.2013. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa sumy 124,79 eura rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.436,48 eura, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatenia do spísania žaloby vo výške 954,89 eura a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 3.386,84 eura od 20.11.2013 do zaplatenia. Pred rozhodnutím súdu

prvej inštancie vzal žalobca vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplataenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 124,79 eura. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplataenie sumy 2.405,46 eura s 3,25% úrokom z omeškania ročne od 20.11.2013 do zaplataenia. Žalobu zamietol v časti o zaplataenie istiny v sume 1.031,02 eura, ktorá časť nie je napadnutá odvolaním. Žalobu zamietol tiež v časti týkajúcej kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 954,89 eura a úroku z omeškania vo výške 3,51 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 20.11.2013 do zaplataenia. Táto zamietajúca časť úroku z omeškania je napadnutá odvolaním žalobcu a preto je predmetom preskúmania odvolacím súdom.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca, po čiastočnom späťvzati žaloby, žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne. Z toho úrok z omeškania za obdobie od 02.03.2011 do 19.11.2013 zo sumy 3.386,84 eura vypočítal ako tzv. kapitalizovaný úrok v sume 830,10 eura a následne od 20.11.2013 do zaplataenia žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 0,024 % denne z uplatnenej istiny. Nakoľko súd prvej inštancie istinu v sume 1.031,02 eura zamietol, nepriznal ani kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý bol vypočítaný aj zo zamietajúcej časti. V konečnom dôsledku si však súd prvej inštancie neujasn timer od akého dátumu má žalobca nárok na priznanie uplatneného úroku z omeškania.

13. Odvolací preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Z hľadiska skutkového stavu mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého čerpaného úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy listom zo dňa 14.02.2011. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí síce uviedol, že k zosplateniu úveru došlo 14.02.2011, napriek tomu priznal žalobcovi úrok z omeškania až od 20.11.2013. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi patrí úrok z omeškania len v sadzbe 5,25 % ročne a len od 20.11.2013 do zaplataenia, je tento záver v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Uvedené pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd, bez potreby zopakovať dokazovanie, odstránil tak, že priznal žalobcovi úrok z omeškania od 02.03.2011, čo je deň nasledujúci po uplynutí 15-dňovej lehoty na zaplataenie, ktorú žalobca poskytol žalovanému vo výzve k splateniu celého čerpaného úveru. Čo sa týka výšky priznaného úroku tento patrí žalobcovi v uplatnenej výške 0,024 % denne, čomu zodpovedá sadzba 8,76 % ročne z priznanej sumy od 02.03.2011 do 19.11.2013, teda za obdobie, za ktoré súd prvej inštancie žiadny úrok z omeškania nepriznal. Vzhľadom na vyhovujúcu časť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd priznal žalobcovi tiež úrok z omeškania v sadzbe, ktorá zodpovedá rozdielu medzi priznaným a uplatneným úrokom z omeškania vo výške 3,51 % ročne ($8,76 - 5,25 = 3,51$) z priznanej sumy od 20.11.2013 do zaplataenia.

14. Ani odvolací súd sa však nestotožnil s námietkou žalobcu, podľa ktorej mu patrí zákonný úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne. Je nesporené, že k prvému dňu omeškania (02.03.2011) bola zákonná sadzba úrokov z omeškania 9 %. Súd však je, podľa § 216 ods. 1 CSP, viazaný žalobným návrhom žalobcu (obdobne § 153 ods. 2 OSP). Sporové konanie je totiž ovládané dispozičnou zásadou a začína na základe žaloby. Z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Viazanosť súdu petitom znamená, že súd nemôže prisúdiť viac, než čoho sa žalobca domáha. Výnimky, ktoré stanovoval Občiansky súdny poriadok v ust. § 153 ods. 2, ako aj výnimka stanovená Civilným sporovým poriadkom (§ 216 ods. 2) na danú vec nedopadajú. Preto, ak žalobca žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 0,024 % denne, čomu zodpovedá sadzba 8,76 % ročne, nemôže mu byť priznaných 9 %, a to ani v prípade, že ide o zákonnú stanovenú sadzbu (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013).

15. Zo spisu ďalej vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplataenie kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 124,79 eura. Pokiaľ, za takejto procesnej situácie, súd prvej inštancie aj v tejto časti žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie nesprávne. Nesprávnym rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu realizácie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP).

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatať žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3,51 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 20.11.2013 do zaplataenia, a úrok z omeškania vo výške 8,76 % ročne zo sumy 2.405,46 eura od 02.03.2011 do 19.11.2013. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej

sa sumy 124,79 eura rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne o čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 26.08.2015. V prípade, že konanie čiastočne zastaví, zároveň rozhodne aj o trovách konania vo vzťahu k zastavujúcej časti.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).